

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0252/2013

10.7.2013

***I

SPRAWOZDANIE

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej poprzez zwiększenie liczby sędziów w Sądzie (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD))

Komisja Prawna

Sprawozdawczyni: Alexandra Thein

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytluszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	11
PROCEDURA.....	16

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej poprzez zwiększenie liczby sędziów w Sądzie (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Trybunału Sprawiedliwości przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (02074/2011),
  - uwzględniając art. 254 akapit pierwszy oraz art. 281 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi projekt aktu został przedłożony Parlamentowi (C7-0126/2012),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 i 15 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Komisji (COM(2011)0596),
  - uwzględniając pismo Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 maja 2012 r.,
  - uwzględniając pismo Komisji z dnia 30 maja 2012 r.,
  - uwzględniając pkt 2 i 3 swojej rezolucji ustawodawczej z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej¹ i załącznika I do tego protokołu,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0252/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji, a także parlamentom narodowym.

---

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0294.

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do projektu Trybunału Sprawiedliwości

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające *Protokół w sprawie Statutu*
Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej *poprzez*
zwiększenie liczby sędziów w Sądzie

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 19 ust. 2 akapit drugi,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 254 akapity pierwszy oraz art. 281 akapit drugi,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
w szczególności jego art. 106a ust. 1,

uwzględniając wniosek Trybunału Sprawiedliwości,

uwzględniając opinię Komisji,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

■

(5) W konsekwencji stopniowego rozszerzania właściwości Sądu od chwili jego utworzenia liczba wnoszonych do niego spraw obecnie stale się zwiększa.

(6) Liczba spraw wnoszonych do Sądu jest *każdego roku coraz* wyższa, co w *dłuższej*

---

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

perspektywie skutkuje wzrostem liczby spraw przed nim zawisłych i wydłużeniem czasu trwania postępowań.

- (7) Wspomniane wydłużenie czasu trwania postępowań jest trudne do zaakceptowania dla podmiotów prawa, w szczególności w świetle wymogów art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
- (8) Obecna sytuacja Sądu uwarunkowana jest względami o charakterze strukturalnym, te zaś wynikają zarówno z intensyfikacji i dywersyfikacji działalności prawodawczej w zakresie przepisów ustawodawczych i wykonawczych przyjętych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, jak i wolumenu i złożoności spraw wniesionych do Sądu, w szczególności w dziedzinie konkurencji i pomocy państwa.
- (9) W konsekwencji należy przyjąć środki niezbędne w celu zaradzenia opisanej sytuacji; przewidziana przez traktaty możliwość zwiększenia liczby sędziów Sądu może pozwolić na ograniczenie w krótkim czasie zarówno wolumenu zawisłych spraw, jak i zbyt długiego czasu trwania postępowań przed Sądem.
- (9a) Środki te powinny również zawierać przepisy, w których przewiduje się trwale rozwiązanie problemu związanego z pochodzeniem sędziów, ponieważ obecnie obowiązujący podział składu sędziowskiego między poszczególne państwa członkowskie nie ma zastosowania w sytuacji, gdy liczba sędziów przewyższa liczbę państw członkowskich.*
- (9b) Zgodnie z art. 19 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej w skład Sądu wchodzi co najmniej jeden sędzia z każdego państwa członkowskiego. Ponieważ w ten sposób zapewnia się już równowagę geograficzną i uwzględnienie porządku prawnego poszczególnych państw, dodatkowi sędziowie powinni być mianowani wyłącznie na podstawie ich kwalifikacji zawodowych i umiejętności osobistych, przy uwzględnieniu ich wiedzy na temat krajowych porządków prawnych oraz porządku prawnego Unii Europejskiej. Na dane państwo członkowskie nie powinno jednak przypadać więcej niż dwóch sędziów.*

I

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W Protokole w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wprowadza się następujące zmiany:

■

6a. *Artykuł 47 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:*

„Artykuł 9a, artykuły 14 i 15, artykuł 17 akapity pierwszy, drugi, czwarty i piąty oraz artykuł 18 stosują się do Sądu i jego członków.”

7. ■ art. 48 ■ otrzymuje *następujące* brzmienie:

„W skład Sądu wchodzi jeden sędzia z każdego państwa członkowskiego i dwunastu dodatkowych sędziów. Na dane państwo członkowskie przypada nie więcej niż dwóch sędziów.

Wszyscy sędziowie mają taki sam status, a także takie same uprawnienia i obowiązki.

Gdy co trzy lata następuje częściowe odnowienie składu sędziowskiego, dotyczy ono w przypadku parzystej liczby sędziów przemiennie każdorazowo połowy sędziów; a w przypadku nieparzystej liczby sędziów przemiennie parzystej liczby sędziów i pomniejszonej o jeden nieparzystej liczby sędziów.”

7a. *Dodaje się artykuł w następującym brzmieniu:*

„Artykuł 48a

Rząd każdego z państw członkowskich posiada uprawnienia w zakresie mianowania sędziego z danego państwa członkowskiego.”

7b. *Dodaje się artykuł w następującym brzmieniu:*

„Artykuł 48b

1. *Dodatkowe miejsca w składzie sędziowskim są obsadzane niezależnie od pochodzenia kandydatów z określonego państwa członkowskiego.”*
2. *W procesie obsadzania co najmniej jednego z dwunastu dodatkowych miejsc w składzie sędziowskim wszystkie rządy państw członkowskich mogą wskazywać swoich kandydatów. Ponadto sędziowie Sądu przechodzący na emeryturę mogą osobiście przedłożyć przewodniczącemu komitetu ustanowionego na mocy art. 255 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej pisemne wnioski w sprawie swoich kandydatur.*
3. *W procesie obsadzania co najmniej jednego z dwunastu dodatkowych miejsc w składzie sędziowskim komitet ustanowiony na mocy art. 255 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wydaje opinię, czy kandydat jest odpowiedni do pełnienia funkcji sędziego Sądu. Komitet dołącza do tej opinii listę kandydatów o najbardziej odpowiednim doświadczeniu na najwyższym poziomie, uszeregowaną pod względem ich osiągnięć. Lista taka zawiera co najmniej dwukrotnie większą liczbę kandydatów od liczby sędziów, którzy mają być mianowani przez rządy państw członkowskich za wspólnym porozumieniem, pod warunkiem że zgłosi się wystarczająca liczba odpowiednich kandydatów.”*

Artykuł 3

1. *Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*
2. *Dwunastu dodatkowych sędziów mianowanych na podstawie i w wyniku wejścia w życie niniejszego rozporządzenia obejmuje funkcje bezzwłocznie po złożeniu ślubowania.*

Kadencja sześciu sędziów wybranych w drodze losowania kończy się po upływie

sześciu lat od pierwszego częściowego odnowienia składu Sądu po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Kadencja pozostałych sześciu sędziów kończy się po upływie sześciu lat od drugiego częściowego odnowienia składu Sądu następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ... dnia ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący

UZASADNIENIE

1. Podział procedury ustawodawczej na dwie części

Niniejsze sprawozdanie dotyczy drugiej części procedury ustawodawczej mającej na celu zmianę Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Odnośnie do jednej części wnioskowanych zmian – dotyczących zwiększenia liczby sędziów – już wiosną 2012 r. okazało się, że w Radzie nie będzie możliwe osiągnięcie porozumienia. Zasadniczo panuje wprawdzie zgoda co do tego, że liczba sędziów musi zostać zwiększona. Z uwagi na to, że liczba dodatkowych sędziów zawsze będzie jednak mniejsza niż 27, nie wszystkie państwa członkowskie będą mogły wyznaczyć jednego dodatkowego sędziego. Kryteria wyboru nieuchronnie doprowadzą zatem do sytuacji, w której tylko niektóre państwa będą mogły w przyszłości oddelegować dwóch sędziów. Kryteria wyboru dodatkowych sędziów są w związku z tym zagadnieniem spornym.

Komisja Prawna podjęła zatem decyzję o podziale wniosku dotyczącego rozporządzenia na dwie części. Część dotycząca zmiany Statutu, która nie wzbudzała kontrowersji, została uzgodniona jeszcze przed latem 2012 r. i ma już formę obowiązujących przepisów UE. W odniesieniu do drugiej części, która ma być obecnie omawiana, należy znaleźć rozwiązanie dotyczące liczby oraz kryteriów wyboru dodatkowych sędziów Sądu (pierwszej instancji).

2. Nieustannie zwiększające się obciążenie pracą w Sądzie

W ostatnich latach liczba nowych spraw wnoszonych do Sądu była stale wyższa od liczby spraw rozstrzyganych przez niego. W związku z tym nieustannie wzrastała liczba spraw zawisłych przed Sądem. Tendencja ta uległa zmianie dopiero w 2012 r., kiedy to ogółem liczba spraw zawisłych przed Sądem wynosiła 617, a spraw rozstrzygniętych – 688. Na dzień 31 grudnia 2012 r. na rozstrzygnięcie czekało ogółem 1237 spraw. Dla porównania w 2007 r. liczba spraw wnoszonych do Sądu wynosiła 522, a spraw rozstrzygniętych – 397. Na dzień 31 grudnia 2007 r. na rozstrzygnięcie czekało ogółem 1 154 sprawy. Z powyższych danych wynika, że po pierwsze odnośnie do liczby spraw odnotowuje się tendencję wzrostową, a po drugie dzięki wewnętrznym reformom struktury organizacyjnej produktywność Sądu znacząco się zwiększyła.

Pomimo podejmowania znacznych wysiłków Sąd nie jest już w stanie dłużej radzić sobie z narastającym obciążeniem pracą. Przedstawione dane nie obejmują liczby wniosków o tryb przyspieszony ani liczby wniosków o zastosowanie środków tymczasowych, natomiast oba rodzaje wniosków wymagają podobnie wysokich nakładów pracy.

Obecny wzrost obciążenia pracą wiąże się z następującymi czynnikami: a) zwiększeniem liczby dopuszczalnych rodzajów skarg; b) zwiększeniem liczby sporów w związku z przystąpieniem do UE nowych państw członkowskich w 2004 i 2007 r.; c) sporami wynikającymi z coraz większej integracji europejskiej; skutkiem tych sporów jest intensyfikacja i różnicowanie działalności legislacyjnej i regulacyjnej instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii; oraz d) zwiększeniem liczby sporów dotyczących rejestracji wspólnotowych znaków towarowych. Należy zwrócić uwagę, że wiele

z powyższych przyczyn nie zostało przewidzianych.

3. Reakcja Sądu

W związku z tym dodatkowym obciążeniem Sąd nie pozostał beczynny. Po pierwsze zmieniono regulamin postępowania w celu umożliwienia rozpoznawania spraw z zakresu własności intelektualnej bez postępowania ustnego; obecnie można szybciej zakończyć postępowanie w tego rodzaju sprawach.

Po drugie w 2007 r. w Sądzie dokonano zmiany struktury organizacyjnej polegającej na utworzeniu ośmiu różnych składów orzekających i jednej izby odwoławczej. Ponadto Sąd wprowadził dynamiczny system zarządzania sprawami. Po trzecie sprawozdanie na rozprawę jest obecnie opracowywane w formie streszczenia w przypadku wszystkich spraw. Po czwarte prezes może obecnie przydzielić nowe sprawy izbom, które już rozpatrują inne sprawy dotyczące podobnych kwestii prawnych. Po piąte wprowadzono skuteczniejsze metody sporządzania wyroków i postanowień. Po szóste wprowadzono wysoko wydajne programy komputerowe, które pozwalają na natychmiastowe udostępnienie dokumentacji, jak również na szybką wymianę informacji między poszczególnymi gabinetami, a także między gabinetami, sekretariatem i poszczególnymi wydziałami Sądu.

4. Możliwe rozwiązania

Pomimo opisanych powyżej usprawnień w przebiegu postępowań Sąd uznaje za pilną konieczność zastosowania rozwiązań strukturalnych. Na mocy Traktatów możliwe są dwa rodzaje reform:

- a) ustanowienie wyspecjalizowanych sądów;
- b) zwiększenie liczby sędziów Sądu poprzez zmianę art. 48 Statutu.

W ramach pierwszej części procedury ustawodawczej Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej odrzucił możliwość utworzenia formalnych wyspecjalizowanych izb Sądu. Problem nadmiernego obciążenia Sądu pracą można zatem rozwiązać wyłącznie poprzez zwiększenie liczby sędziów.

W tym kontekście w dniu 17 stycznia 2013 r. sprawozdawczynie udała się z wizytą do Luksemburga, aby omówić te kwestie z prezesem, sekretarzem i sędziami Sądu, a także z prezesem Trybunału Sprawiedliwości. Dnia 24 kwietnia 2013 r. zorganizowano także wysłuchanie w Brukseli.

5. Liczba dodatkowych sędziów

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zaproponował zwiększenie liczby sędziów Sądu o 12 sędziów, czyli rozszerzenie ich grona do 39 sędziów. Sprawozdawczynie uznaje za oczywiste zapotrzebowanie Sądu na dodatkowych sędziów. Trudno jest jednak określić dokładną liczbę i wykazać jej zasadność. Jak wynika z analizy przeprowadzonej przez Komisję Budżetową¹, każde dodatkowe stanowisko sędziego, włączając w to koszty obsługi

---

¹ Opinia z dnia 27.01.2012 r., sprawozdawczynie: Angelika Werthmann.

sekretariatów itp., to koszt rządu około 1 mln EUR rocznie. Z uwagi na więcej niż napiętą sytuację budżetową UE i odpowiednio państw członkowskich sprawozdawczyni uważa, że 12 dodatkowych sędziów to właściwa liczba. Władza sądownicza musi wykonywać swoją funkcję kontrolną i musi mieć możliwość przestrzegania rozsądnych terminów. Tego oczekują obywatele w celu zapewnienia rządów prawa.

6. Kwestia sposobu wyboru sędziów

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie proponuje w swoim wniosku sposobu wyboru dodatkowych sędziów przed ich mianowaniem. Zwyczajowo leży to bowiem w gestii państw członkowskich, zaś Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi jedynie w art. 19 ust. 2, że każde państwo członkowskie musi wyznaczyć co najmniej jednego sędziego. Dotychczasowe negocjacje wyraźnie pokazały, że zagadnienie to stanowi dla państw członkowskich niezwykle wrażliwą kwestię związaną z określeniem ich statusu w tym względzie.

Zasadniczo istnieją dwa rozwiązania. Po pierwsze istnieje możliwość wybierania sędziów w dotychczasowy sposób, czyli na podstawie ich pochodzenia z danego państwa członkowskiego. Ponieważ – jak już wspomniano powyżej – w takim przypadku nie wszystkie państwa członkowskie mogłyby każdorazowo wyznaczyć dodatkowego sędziego, konieczny byłby system rotacji.

Druga możliwość to proponowanie kandydatów na dodatkowych sędziów wyłącznie w oparciu o ich kwalifikacje zawodowe. Takie podejście jest również preferowane przez Komisję Europejską.

7. Możliwe rodzaje systemów rotacji

Zdaniem sprawozdawczyni należy pilnie znaleźć rozwiązanie w tej kwestii. Ważniejsze od tego, który system wyboru zostanie wdrożony, jest szybkie wprowadzenie do Sądu dodatkowych sędziów. Sprawozdawczyni jest zatem otwarta na wszelkie propozycje kompromisowe, szczególnie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub Sądu. Pragnie jednak przedstawić następujące uwagi do obu rozwiązań.

W ramach dyskusji pomiędzy instytucjami i państwami członkowskimi zaproponowano szereg różnorodnych systemów rotacji:

- a) w pełni egalitarny system rotacji, zgodnie z którym wszystkie państwa członkowskie mają na tych samych zasadach prawo wyznaczyć drugiego sędziego;
- b) system rotacji, który wprowadza rozróżnienie pomiędzy państwami członkowskimi w oparciu o ich wielkość. Tym samym większe państwa członkowskie częściej wyznaczają drugiego sędziego niż mniejsze państwa członkowskie;
- c) system rotacji, w którym uczestniczą wszystkie państwa członkowskie, ale to sędziowie z większych państw członkowskich są mianowani na dwie kadencje;
- d) system rotacji mieszanej, w ramach którego większe państwa członkowskie zawsze –

natomiast mniejsze państwa członkowskie tylko czasami – wyznaczają drugiego sędziego;

e) system rotacji „losowej”, w którym na każde dodatkowe stanowisko sędziego przypada jeden los i w drodze losowania podejmowana jest decyzja, które państwo członkowskie jest uprawnione do wyznaczenia sędziego;

f) jeden z wyżej opisanych systemów, przy czym jednak dodatkowe miejsca w składzie sędziowskim są tworzone najpierw na czas określony, np. na sześć lat.

8. Zapomniane kryterium kwalifikacji zawodowych

Należy zauważyć, że żadne z wyżej wspomnianych podejść do systemu rotacji nie jest przekonujące. Celem dotychczasowych, obecnie obowiązujących przepisów, zgodnie z którymi z każdego państwa członkowskiego pochodzi jeden sędzia, jest zapewnienie określonej równowagi pomiędzy państwami członkowskimi i porządkami prawnymi. Do pewnego stopnia ma to również uzasadnienie.

Ostatecznie decydujące znaczenie ma jednak to, by na sędziów proponowani byli nie tylko odpowiedni prawnicy z określonych państw członkowskich, lecz najbardziej odpowiedni z całej UE. W szczególności obywatele muszą mieć pewność, że mogą liczyć na to, iż w ich sprawach orzekają najbardziej odpowiedni (a nie tylko odpowiedni) sędziowie.

Kwestia ta jest już uregulowana w przypadku wyboru sędziów Sądu do spraw Służby Publicznej. Zgodnie z art. 3 ust. 4 załącznika do Statutu właściwy komitet selekcyjny nie tylko wydaje opinię, czy kandydat jest odpowiedni, lecz również dołącza do tej opinii listę kandydatów o najbardziej odpowiednim doświadczeniu na najwyższym poziomie.

Zadanie przygotowania takiej listy dla Sądu mógłby w przyszłości przejąć komitet ustanowiony na mocy art. 255 TFUE. Jak dotąd komitet ten sprawdza tylko, czy kandydaci zaproponowani przez państwa członkowskie są odpowiedni. W pewnych przypadkach bywało już, że kandydaci byli uznawani za nieodpowiednich. Rządy państw członkowskich nie są wprawdzie zobowiązane przestrzegać zaleceń komitetu; dotychczas jednak zawsze się do nich stosowały. W rzeczywistości trudno byłoby mianować sędziego, który został uznany za nieodpowiedniego.

Nie jest również możliwe, by łącznie z jednego państwa członkowskiego mianowano więcej niż dwóch sędziów. Potwierdzają to doświadczenia w zakresie wykorzystania listy kandydatów dla Sądu do spraw Służby Publicznej. Za wspólnym porozumieniem pomiędzy rządami państw członkowskich, wymaganym na mocy art. 253 TFUE, w sytuacji gdy na liście znajduje się kilku kandydatów z tego samego państwa członkowskiego, którzy zostali uznani za najbardziej odpowiednich, i tak mianowany jest tylko jeden z nich z pominięciem pozostałych na liście. Dlatego też konieczne jest, aby liczba kandydatów na liście była wyższa niż liczba docelowych stanowisk.

9. Wniosek sprawozdawczy

Zdaniem sprawozdawczynie system powinien funkcjonować w następujący sposób: jeden sędzia z każdego państwa członkowskiego byłby mianowany zgodnie z już obowiązującym

systemem. W ten sposób spełniony zostaje cel zachowania równowagi geograficznej, jak również w odpowiedni sposób uwzględnia się porządek prawny poszczególnych państw. Dodatkowych sędziów należałoby wybierać wyłącznie według porządku uwzględniającego ich kwalifikacje i niezależnie od ich obywatelstwa. Rządy wszystkich państw członkowskich byłyby uprawnione do proponowania kandydatów, co jest obiektywnie uzasadnione i zgodne z wolą obywateli.

W celu uniknięcia sytuacji, w której nie wykorzystuje się doświadczenia sędziów przechodzących na emeryturę – przykładowo z uwagi na to, że z punktu widzenia wyznaczających państw członkowskich okazali się dla ich rządów zbyt niezależni – sprawozdawczyni proponuje również, aby sędziowie przechodzący na emeryturę mogli sami zgłaszać swoje kandydatury bezpośrednio do komitetu.

Możliwa przyszła rola komitetu, o którym mowa w art. 255, zgodnie z tymi propozycjami była omawiana przy udziale obecnego przewodniczącego komitetu Jeana-Marca Sauvé'a na wysłuchaniu w dniu 30 maja 2013 r. Przewodniczący był ogólnie przychylny temu pomysłowi, a jednocześnie przekazał uwagi dotyczące udoskonaleń, które w dużej mierze zostały zawarte w sprawozdaniu końcowym.

10. Końcowa ocena dokonana przez sprawozdawczynię

Sprawozdawczyni uznaje argumenty Sądu za przekonujące, a potrzebę zwiększenia składu sędziowskiego za uzasadnioną. Niezwykle istotną kwestią jest konieczność zapewnienia Sądowi możliwości rozpoznawania spraw w rozsądnych terminach.

Znaczącym problemem jest jednak sposób mianowania sędziów; kwestia ta już przy pierwszym podejściu doprowadziła do opóźnień. W przedmiotowym sprawozdaniu sprawozdawczyni przedstawia konkretny wniosek, zgodnie z którym nie uwzględnia się obywatelstwa dodatkowych sędziów. Uzależnienie obsadzania stanowisk od obywatelstwa danego państwa nie może stanowić obciążenia dla rządów prawa w UE.

Aby w krótkim czasie osiągnąć porozumienie, sprawozdawczyni proponuje jednak, aby Parlament był otwarty na propozycje kompromisowe Rady lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ponieważ należy pilnie zwiększyć liczbę sędziów. Wszelkie porozumienie jest lepsze niż dalsze opóźnienia. Z powodu obecnego wydłużonego czasu trwania postępowań sądowych istnieje groźba dalszego naruszania Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Komisja wzywa zatem Radę, by jak najszybciej wypowiedziała się w sprawie wniosków zawartych w przedmiotowym projekcie sprawozdania i nie przyczyniała się poprzez dalsze opóźnienia do ograniczania skuteczności systemu sądowego Unii.

PROCEDURA

Tytuł	Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego Statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej poprzez zwiększenie liczby sędziów w Sądzie			
Odsyłacze	02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD)			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 12.6.2012			
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	AFCO 12.6.2012			
Opinia niewydana Data decyzji	AFCO 17.9.2012			
Sprawozdawca(y) Data powołania	Alexandra Thein 8.6.2012			
Rozpatrzenie w komisji	18.9.2012	26.11.2012	19.3.2013	30.5.2013
Data przyjęcia	20.6.2013			
Wynik głosowania końcowego	+: –: 0:	23 1 0		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Tadeusz Zwiefka			
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sergio Gaetano Cofferati, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler			
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Frédérique Ries, Nikolaos Salavrakos, Jacek Włosowicz			
Data złożenia	10.7.2013			